

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie obwinionej X.Y. sędziego Sądu Okręgowego w S.
po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 20 października 2023 r. bez udziału stron
zażalenia obrońców obwinionej z dnia 2 kwietnia 2021 r. i z dnia 6 kwietnia 2021 r.
na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym [...] z dnia 26
marca 2021 r., sygn. akt ASD 4/19
w przedmiocie odmowy zawieszenia postępowania dyscyplinarnego

postanowił:

pozostawić zażalenie bez rozpoznania jako bezprzedmiotowe.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Dyscyplinarnym przy Sądzie Apelacyjnym [...] toczy się postępowanie przeciwko obwinionej X.Y. sędzi Sądu Okręgowego w S. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że uchybiła godności urzędu poprzez nie podejmowanie w ogóle lub podejmowanie w sposób rażąco przewlekłe, czynności procesowych w sprawach przydzielonych do jej referatu, dopuszczając się istotnych uchybień w zakresie sprawności postępowania, przy czym okresy bezczynności w poszczególnych sprawach wynosiły odpowiednio: w sprawie II K [...] /16 – od co najmniej października 2017 r. do 7 lutego 2019 r., w sprawie II K [...] /17 – od 22 maja 2017 r. do 27 sierpnia 2018 r., w sprawie II K [...] /17 – od 22 sierpnia 2017 r. do 18 kwietnia 2019 r., w sprawie II K [...] /17 – od 22 grudnia 2017 r. do 29 października 2018 r., w sprawie II K [...] /18 – od 2 stycznia 2018 r. do 25 kwietnia 2019 r., tj. o czyn z art. 107 § 1 ustawy Prawo o

ustroju sądów powszechnych (k. 26-27 – wniosek o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej).

Obrońcy obwinionej złożyli na rozprawie dyscyplinarnej w dniu 26 marca 2021 r. wniosek o zawieszenie postępowania dyscyplinarnego do momentu ustalenia właściwego sadu dyscyplinarnego drugiej instancji (k. 20 – protokół rozprawy dyscyplinarnej z dnia 26 marca 2021 r., sygn. akt ASD 4/19).

Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym [...] na mocy postanowienia z dnia 26 marca 2021 r. nie uwzględnił wniosku o zawieszenie postępowania dyscyplinarnego dot. sędziego Sądu Okręgowego w S. X.Y. uzasadniając, że podnoszone przez obwinioną i obrońców wątpliwości, co do organu uprawnionego do rozpoznania ewentualnych odwołań w niniejszej sprawie, nie są długotrwałą przeszkodą uniemożliwiającą prowadzenia postępowania w rozumieniu art. 22 § 1 k.p.k. Sąd wskazał, że należą do nich takie zdarzenia, które ze swej istoty czynią niemożliwym prowadzenie postępowania (np. długotrwała choroba obwinionego uniemożliwiająca jego udział w toczącym się postępowaniu). Zdaniem Sądu, przeszkody te powinny mieć charakter tamujący dla postępowania toczącego się obecnie przed sądem, nie zaś dla przyszłych bądź hipotetycznych postępowań, które mogą toczyć się w przyszłości przed innymi organami i w toku innych postępowań (k. 20-20v – protokół rozprawy dyscyplinarnej z dnia 26 marca 2021 r., sygn. akt ASD 4/19).

Obrońca obwinionej adw. B. P. zaskarżył to postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym [...] w całości, zarzucając mu obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. przez przyjęcie, iż za długotrwałą przeszkodę w rozumieniu tego przepisu uznać należy wyłącznie zdarzenia o charakterze faktycznym dotyczące uczestników postępowania, w sytuacji gdy za długotrwałą przeszkodę uniemożliwiającą prowadzenie postępowania może być uznany stan niepewności co do treści normatywnej prawa unijnego, istotnej dla trybu procedowania sądu w rozpoznawanej sprawie oraz dla ustalenia czy sąd dyscyplinarny jest bezstronny i niezawisły oraz czy został ustanowiony uprzednio na podstawie ustawy stosownie do wymagań wynikających z art. 47 Karty Praw Podstawowych, a także czy w toku niniejszej sprawy istnieje niezależny sąd II

instancji, szczególnie gdy stosowanie przepisów zakwestionowanych w skardze Komisji Europejskiej skierowanej do TSUE w sprawie C-791/19 oraz złożonej w dniu 31 marca 2021 r., podważałoby zasadę lojalnej współpracy organów państwa unijnych, wynikającą z art. 4 ust. 3 TSUE. Obrońca obwinionej wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania kwestii zawieszenia postępowania (k. 9-12 – zażalenie obrońcy obwinionej z dnia 2 kwietnia 2021 r.).

Obrońca obwinionej sędzia Sądu Apelacyjnego w [...]. W. B. również zaskarżył przedmiotowe postanowienie w całości, zarzucając mu obrazę art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. poprzez uznanie, iż w niniejszej sprawie nie zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca procedowanie w sprawie. Obrońca obwinionej wniósł o uwzględnienie zażalenia i zawieszenie postępowania w sprawie do czasu wydania rozstrzygnięcia przez TSUE w sprawie C-791/19 oraz w sprawie ze skargi Komisji Europejskiej, skierowanej przeciwko Polsce, która toczy się pod sygn. C-204/21. W wypadku nieuwzględnienia powyższego, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania kwestii zawieszenia postępowania (k. 5-7 – zażalenie obrońcy obwinionej z dnia 6 kwietnia 2021 r.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie należało pozostawić bez rozpoznania ze względu na jego bezprzedmiotowość.

W dniu 15 lipca 2022 r., tj. po wniesieniu zażaleń przez obrońców obwinionej X.Y., sędziego Sądu Okręgowego w S., weszła w życie ustawa o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw z dnia 9 czerwca 2022 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 1259). Zgodnie z art. 8 ust. 1 tej ustawy zniesiono Izbę Dyscyplinarną, tworząc w ramach Sądu Najwyższego Izbę Odpowiedzialności Zawodowej. Ponadto wprowadzono regulację, według której sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia jej w życie należące do Izby Dyscyplinarnej przejmują i prowadzi Izba Odpowiedzialności Zawodowej (art. 8 ust. 2 ww. ustawy).

Likwidacja Izby Dyscyplinarnej przez ustawodawcę uczyniła bezprzedmiotowym żądanie obrońców obwinionej. Argumentacja obrońcy obwinionej mająca na celu wykazanie konieczności zawieszenia postępowania w sprawie obwinionego dotyczyła bowiem wyłącznie Izby Dyscyplinarnej. W szczególności racją dla zawieszenia postępowania miał być status Izby Dyscyplinarnej, zakwestionowany w orzeczeniu do czasu wydania rozstrzygnięcia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-791/19 oraz w sprawie ze skargi Komisji Europejskiej, skierowanej przeciwko Polsce w sprawie o sygn. C-204/21.

Powody, dla których zdaniem obrońców obwinionej należało zawiesić postępowanie, tj. zawieszenie postępowania do czasu wydania rozstrzygnięć przez TSUE, przestały być aktualne wraz z przejęciem spraw dawniej toczących się w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego przez Izbę Odpowiedzialności Zawodowej, ale przede wszystkim z uwagi na wydanie wspomnianych rozstrzygnięć w postaci wyroku TSUE w sprawie o sygn. C-791/19 w dniu 15 lipca 2021 r. oraz w sprawie o sygn. C-204/21 w dniu 5 czerwca 2023 r. Brak jest obecnie przeszkód – zarówno prawnych, jak i faktycznych – do prowadzenia sprawy, a tym samym nie aktualizuje się wskazana przez skarżących podstawa zawieszenia postępowania. Zauważyć należy, że w przypadku jakiegokolwiek zmiany warunków prawnych czy faktycznych, obrońcy obwinionej mogą ponowić swój wniosek.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

[M. T.]

[ał]

